

ת"פ 36506/08/17 - מדינת ישראל נגד יצחק פרץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36506-08-17 מדינת ישראל נ' פרץ
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רינת יצחקי

המאשימה

נגד

יצחק פרץ
ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן - בן נתן

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") והחזקת רכוש החשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק.
2. התביעה טוענת כי ביום 04.04.17 בסביבות השעה 11:37 בשדרות ירושלים 202 ביפו גנב הנאשם ארנק השייך לששון גרידי, בכך שנטל את הארנק שהיה בכובעו של ששון גרידי. התביעה טוענת עוד כי הנאשם החזיק ברשותו כרטיס רב קו השייך לגרסיה לוי מבלי להוכיח שרכש את החזקה על הכרטיס כדן.
3. בתגובה לכתב האישום מסרה ב"כ הנאשם "עיקר טענותי הן לחיפוש לא חוקי, לתשאול שיש לפסול אותו, ולכן גם אטען טענת זוטא - הנאשם תושאל במקום האירוע מבלי שהוזהר ולאחר מכן כבר מצא עצמו כבול לדבריו".

מהלך הדיון:

4. הסניגורית ביקשה לא להאמין לעדותו של רס"ב גורי אליהו כיוון שדברים שכתב בדו"ח הפעולה שלו (1/ס) אינם תואמים את דברי השוטר הנוסף שהיה בזירה. הסניגורית מציינת כי רס"ב אליהו מסר בעדותו כי סייר רגלית כשהבחין שהנאשם לוקח דבר מה. מכובעו של המתלונן. חברו כתב והעיד כי שניהם היו רכובים על אופנוע. חברו שנהג ביקש ממנו לעכב את החשוד שגנב טלפון מהמתלונן.
5. רס"ב אליהו עשה עלי רושם חיובי. העד ציין כי האירוע התרחש לפני קרוב לשנתיים. הוא הוסיף כי זוכר את הדברים בקווים כללים. ב-2/ס שנכתב סמוך לאירוע לא ציין העד כי היה בסיוור רגלי אלא פירט מה הוא ראה

עמוד 1

שהחשוד עשה וכן את התחקור שתיחקר אותו בשטח. העד לא התייחס לחלקו של חברו באירוע למעט האמירה "אמרתי לשותפי אוריאל שיתפוס אותו ויעכב אותו לבדיקה..."

6. דברי העד מתיישבים עם הדברים שמסר הנאשם בחקירתו במשטרה. התיאור של הקורבן הוא מפורט ומדויק. לאור התרשמותי הבלתי אמצעית והדברים הנוספים שצינתי לעיל, אני קובע כי רס"ב אליהו העיד עדות אמת. ייתכן כי בשלב התצפית בחשוד העד היה רכוב ולא הלך רגלית.
7. העד גם מסר פרטים מלאים על תחקורו של החשוד על ידו ואישר כי לא הזהיר אותו ולא מסר לו על זכותו להיוועץ בעו"ד.
8. בתשאול בשטח לא הודה הנאשם כי גנב את הארנק מהמתלון. הוא טען כי מדובר בארנק של חבר שלו.
9. לו היה מודה הנאשם במיוחס לו בתשאול היה מקום לפסול את ההודאה ולשקול את השלכות ההודאה הלא חוקית על חקירתו של הנאשם במשטרה.
10. הנאשם הודה פעמיים במיוחס לו בחקירתו במשטרה. תחילה הודה לאחר שהוזהר והוסבר לו כי הוא לא חייב להשיב לשאלות וכי יש לו זכות להיוועץ בעו"ד בפני השוטר ארתור קרפוב (ת/5) ולאחר מכן אחרי שזכויותיו הוסברו לו בפני החוקרת שמרית חדד. לאחר האזהרות הנאשם ציין "... מבין זכויותי לא רוצה עו"ד..."

סיכום:

11. מאחר והנאשם עבר עבירה מול עיני השוטר הייתה הצדקה מלאה לעיכוב לפי סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1966. בקשתו של רס"ב אליהו מחברו לבצע את העיכוב הינה חוקית לחלוטין.
12. לאחרונה נידונה סוגיית קיומו של חשד סביר לצורך ביצוע מעצר ברע"פ 3829/15. ירדא קסאי נ. מדינת ישראל (ניתן ביום 20.12.18) כפי שציננה כב' השופטת ברק ארז בפסק הדין הנ"ל " ... בנוסף להגדרת המצבים שבהם מוקנית סמכות עיכוב לשוטר, כולל פרק ג' לחוק המעצרים הסברים שעניינם החובות והסמכויות הנלוות להפעלתה של סמכות עיכוב כאמור. כך החוק מקנה לשוטר שמבצע עיכוב סמכות חיפוש בין ברכב (סעיף 71 לחוק המעצרים) ובין על גופו של אדם (סעיף 72 לחוק המעצרים)..."
13. במקרה זה, מאחר והשוטרים יכלו גם לעצור את החשוד נוכח חד משמעיות הראיות שיצרו את החשד הסביר, ניתן אף להזדקק לחריג במשפט האמריקאי " גילוי הכרחי " לעניין זה ראה את פסק דינו של חברי השופט הרמלין בתיק 45246-11-17 (ניתן ביום 29.04.19).
14. נוכח הודאותיו של הנאשם במשטרה בעבירת הגניבה והימנעותו מלהעיד אשר מחזקת את ראיות התביעה וכן הארנק שנתפש ברשותו, אני מרשיע אותו בעבירת הגניבה שיוחסה לו בכתב האישום.
15. בהסתמך על דברי המתלון במשטרה וטעמי צדק, אני קובע כי בארנק היו רק תעודות ולא כסף (דברים שמסר המתלון שלא העיד בפני כשקיבל חזרה את ארנקו).
16. באשר להחזקת רכוש החשוד כגנוב, החלטתי לזכות הנאשם מעבירה זו. הנאשם מסר בהודעתו במשטרה כי מצא

את כרטיס הרב קו וכי הכרטיס לא היה טעון. לא הובא שום ראיה לסתור דברים אלה. על כן יש להניח כי מדובר בכרטיס בלי ערך שייתכן ונזרק ע"י בעליו. לאור זאת, הנאשם מזוכה מעבירה זו.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ט, 24 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים